Trianoni megemlékezés 2013. Június 4.

A Magyarok Világszövetsége (MVSz) összmagyar megmozdulás keretében 2010. óta Versailles-ban évente megrendezi az emlékezést az 1918. június 4-én aláírt trianoni békeparancsra (http://alfahir.hu/mit_vesztettunk_trianonban_orszagcsonkitas_szamokban *Korabeli filmhíradó hang nélkül).*

Az idei 93. évforduló megszervezésére a S:t Jeanne d'Arc templom előtt került sor http://www.egipatrona.hu/mvsz/index.php/1240-trianon-93-a-junius-4-i-versailles-i-megmozdulas-programja#.UbRiv5wsKd9 ahol megjelent Patrubány Miklós és az MVSz vezetősége, a párizsi Magyar Nagykövetség munkatársai, valamint a pázsi magyar református gyülekezet és a katólikus misszió tagjai. Felszólalt Dr Léh Tibor, az MVSz Kárpát-medencén kívüli régiójnak elnöke. A hivatalos forgatókönytől eltérőn kellemes meglepetést okozott az ökumenikus református és katólikus egyházi közreműködés. Nem csak *Kovács József* atya, 2011. óta a franciaországi magyar katólikus misszió főlelkésze volt jelen, de *vitéz Bereczki András*, református lelkész, a Történelmi Vitézi Rend Székelyhidi székkapitánya is, akinek felszólalását alább közöljük. A rendezvény a templom előtt egymás kezét megfogó emberek közös imájával és a "Vesszen Trianon!"-nal zárult.

v. Bereczki András, ref. lelk. felszólalása és imája

Közel egy esztendeje, barátaim számoltak be a tavalyi trianoni megemlékezésről. Mondtam, hogy boldog lennék, ha egyszer én is itt lehetnék. Mára teljesült az álmom. Az meg kegyelmi ráadás, hogy szólhatok is e nemes társasághoz. Tőmondatokban teszem, bár felettébb nehéz tőmondatokba sűríteni a Koós Károly által megfogalmazott, lassan száz esztendős fájdalmat arról, hogy egyszer: *valahol aláírtak valamit, valahol megalkudtak valamit, valahol elosztottak valamit…* És nehéz betartani Koós Károly atyai tanácsát, hogy *a könnyeinkre is vigyázzunk,- ne lássa senki idegen, ami nekünk fáj.*

Ma sem magunkat kisírni vagyunk itt, hanem alázattal világgá kürtölni a nemzetünket ért sérelmet, József Attila szavaival: *Ártatlanok, csizmák alatt sikongjatok, és mondjátok neki nagyon fáj,* - hogy Európa*, ki elvette puszta kénye végett, Kívül-belül menekülő élő elől, a legutolsó menedéket…* ne tudja befogni a fülét...

A napokban bejárta a világot Erőss Zsolt hegymászó tragédiája. Nagy kár, de vigasztaló hogy e nemzetnek vannak - voltak - lesznek erős jellemű zsoltjai, *akik a lehetetlenség konok falába verik fejüket (Reményik)* egy elérendő célért.

Nagy baj, hogy Wass Albert hamvait nem szabad tisztességel eltemetni szülőföldjén, de az lenne a nagyobb baj, ha nem lett volna *hegyeinket visszakövetelő* Wass Albertünk.

És Nyírő Józsefünk.

Nagy baj, hogy elhallgattatásban, negatív történelmi megítélésben részesül Vitéz Nagybányai Horty Miklós kormányzó úr neve, de nagyobb baj lenne, ha nem lett volna l920 után országgyarapító Horty Miklósunk.

Nagy kár 1956 elesett fiataljaiért, az emigráció vándorbotjára kényszerült magyarokért, az Erdélyben is bilincsekre és börtönre ítélt gondolkodókért, papokért és lelkészekért, de legalább már tudjuk, és tudja a világ, hogy értelmes, bátor, - a biblia nyelvén szólva - *megtartásra ítélt* nemzet vagyunk.

Nagy baj, hogy az európai bankcsapdákban elmarasztaló megítélésben részesülhet Kis Magyarország nemzeti kormánya és Orbán Viktor, a nemzet miniszterelnöke, de nagyobb baj lenne, ha nem lenne ma Nemzeti Összefogás napja és nem lenne Orbán Viktorunk.

Nagy baj, hogy a trianoni gyalázat nyomán bár *pusztulunk-veszünk,* ma területi és kulturális autonómiát követelhetünk Erdélyben és a Partiumban, és az anyanemzet állampolgárai lehetünk.

Nagy ítélet volt népünk felett a trianoni döntés, de mi a történelem Istenéhez, mint a történelmi igazságtalanság felett is egyszer ítéletet mondó, legfelsőbb bírósághoz folyamodunk, mert Isten kegyelme messze nagyobb, amint azt mi *kérni vagy elgondolni is tudjuk.* Csak kérni kell, kitartóan, a szüntelenül imádkozva és meg nem restülve.

Egyszer valaki meglehetősen cinikusan megkérdezte, miért is kell nekem úgymond vitézkednem, miért is kell Nagymagyarországról álmodnom? Ma ezen a vesztőhelyen is megismétlem válaszomat: azért mert a nemzet legszebb álmát álmodhatom: ***Vesszen Trianon***!

Imádság

Mindenható Istenünk, mélyen meghajlunk a felséges színed előtt, azon a helyen, ahol igazság szerint mi nem áldozhatunk hálával, hanem bennünket áldoztak fel az igazságtalanság oltárán.

De Igéd tanít és bátorít arra, *hogy mindenekben hálát adjunk, és hálával tárjuk fel kívánságainkat Előtted*. Hálás a szívünk azért, hogy a népek harcának zajló tengerén nem süllyedt el magyar néped. Hálás a szívünk, hogy bár hosszú évtizedek óta úgy éreztük és láttuk, *fejünk az ár, jaj, százszor elborítja*, miközben *magyarok ott a Tisza partján és a Duna partján, székelyek, ott a bércek szikla-mellén, magyarok ott a tót hegyek közt, s a bácskai szőlőhegyek közt, magyarok Párizsban vagy Amerikában*, rejtekhelyeiken halk imádságokat mondottak, - Te ott voltál, ahol *dőltek és épültek az oltárok* és nem hagytad elveszni népedet.

Zsoltárszóval: *a mélységből kiáltunk hozzád Uram*. Történelmi igazságtalanság mélységeiből, 70 esztendős babiloni fogságot is meghaladó mélységből kiáltunk Hozzád, mint legfelső Bíróhoz fellebbezve, aki látod néped nyomorgását és meghallod az igazak kiáltását. *Várja lelkünk az Urat, jobban, mint az őrök a reggelt, és bízunk a Te szabadításodban* és a Biblába örökített Ígéretedben, hogy *az igazság felmagasztalja a nemzetet, a bűn pedig gyalázatára van a népeknek.*

Legyen szívünkbe égetett parancsod, hogy *tartsd magad nemzetem,* akkor is ha *az égen gomolygó sorsfellegeket látunk*, akkor is, ha álpróféták és elcsüggedtek szerint a nemzethalál árnyékának völgyében járunk is, ne féljünk, mert Te velünk vagy.

Ámen!

VESSZEN TRIANON!
04.06.2013 15:00

04.06.2013 15:08

VESSZEN TRIANON!
04.06.2013 15:08

VESSZEN TRIANON!
04.06.2013 16:13

VISSZEN TRIANON!
04.06.2013 16:18

04.06.2013 15:29